

Két interpelláció és másfélórás miniszteri válasz a Házban a Táj- és Népkutató Központ és kiállítás ügyében

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: „Sajnos, tanítványaim diszkreditálták objektivitásomat.“ Nem tudom, hogy e családás után visszamehetek-e az egyetemre“

Két interpelláció hangzott el szerdán a képviselőházban a *Nép- és Tájékoztató Központ, illetve a sokat emlegetett kiállítás megszűntetésére ügyében. Rajniss Ferenc és Meizler Károly intéztek kérdéseket Telegy Pál gróf kultuszminiszterhez, aki fellüthetően hosszú beszédben adta meg a választ. Közülük másfél óra hosszát indokolta felfogását, nem hagyott megvilágítás nélkül egyetlenegy fontosabb részletet sem. Fejtegetései során több rendkívül keserű megállapítást tett, s egyik-másik mondatával valószínűleg megrázta képviselőtársait. Az interpellációkról és a kultuszminiszter válaszáról alább közlünk részletesebb tudósítást.*

Rajniss Ferenc interpellációja

Rajniss Ferenc azzal kezdte interpellációját, hogy a felelőtlen falukutatók helyett ezt az intézményt létesítették, azonban október 19-étől mindössze december 15-ig tartott a tudományos párdícsom. Ilyen rövid életű kormányintézkedés még nem volt. Közbeesően megrendezték a kiállítást, amelyet egy héttel meg akarják hosszabbítani, de azt is hirtelen bezárták és máig sem adták meg az okát a bezárásnak. — A kiállítás kellemsz zamatait — fejtegette — a sok grófi felírás adta meg. Purgly Emil és Esterházy Mór gróf azonban rosszallották ezeket a felírásokat, az OMGE is ilyen értelemben hallattia szavát, sőt a Kereskedelmi Bank is éreztette befolyását, mert a kiállításon bemutatják, hogy minden magyar ingó vagyon a Kereskedelmi Bank és Hitelbank kezében van. (Zaj.)

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: Szívesem és lelkesem szeretném meggyőződésre hallgatnia, minden befolyásos nélkül csakattam be a kiállítást! Némethy Vilmos: Összetűközött a tudós a gróffal és a gróf győzött!

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: A tisztességes ember, de főképpen a tudós győzött benne!

Rajniss Ferenc: En ezt kulturbotránynak tartom. Esterházy Mór gróf a kiállítás vendégkönyvébe a következőket írta be: „Egy főrendi, idehaza tengődő hazafi, aki mégis aggodnik“. Furcsa ez a mondat, mert Esterházy Mór gróf 56.000 holddal aggodhat, de nem tengődik. Az OMGE is aggodhat, de az OMGE-n kivülös tízmillió ember aligha aggodik. A kiállítást nem a zsidók szidóztatásnak minősíteni, ezt nem a zsidók csinálták, ez a keresztyénekek belligye. A magyar nemzet öngyilkosságának tartom, ha a földreformot gyökeresen meg nem oldják.

Meizler a tájkatatásról

Meizler Károly így kezdte interpellációját: A Prohászka Ottokár által elindított hullámok csináltak ezt a kiállítást...

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: En csináltam!

Meizler Károly: ...és az ellenhullámok csinálták be.

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: Nem! En csakattam be, mert láttam, hogy nem jól csinálták ügy, amit akartam!

Meizler Károly: A nagybirtek és a nagytöke látt el a kiállítás betöltés érdekében.

Rakovszky Tibor: Biró Pál telegrafált!

Telegy Pál gróf kultuszminiszter (trádatatosan Rakovszky Tibor felé): Ezt kikérem magamnak! Erti!

Meizler Károly: Kifogásolta a kiállítást? Lanotte Károly, a Kereskedelmi Bank vezérigazgatója, Knob Sándor és az OMGE. A miniszter politikai szempontok miatt tiltotta be a kiállítást.

Telegy Pál kultuszminiszter másfélórás magyarázata

Telegy Pál gróf kultuszminiszter válaszképpen közel másfél óráig tartó beszédben ismertette a Nép- és Tájékoztató Központtal kapcsolatos tevékenységét, a központ megszűntetésének és a kiállítás bezárásának az ügyét. — A népkutatás nekem — mondotta a kultuszminiszter — egész belső ügyem és nagyon furcsa számomra, hogy egy dolgot, amelyet éveken keresztül munkáltam, amelynek senki más nem volt az istápolója, amellyel senki nem törődött, most ellígnem akarnak kihaszalni, amikor egy kiállítás keretében napvilágot lát egy és más, ami csak egy apró törődéske az egésznek. Na, gyön sokaknak fogalmuk sem volt arról, hogy mi is ez a kutató munka.

— Meizler képviselő kifogásolta, miért tanítunk Amerikáról? Egy kis ismeret Amerikáról, Alaszáról, Tuniszról nem árt meg a magyarországnak.

— Láttam, hogy falukutalással fű-fa foglalkozik Magyarországon. Egyes fiatalemberek jó akarattal vagy felületességgel, néha mind a két-tővel mennek egy területre és egyoldalú ismeretekkel megállapítanak két-háromhónapi tanulmányozás után dolgokat s ezekből alakítanak ki helyes vagy helytelen ítéleteket. Azután járnak csoportos falukutalásra, anélkül azonban, hogy rendszer és alapszám legyen a munkájukban. Ekkor határozom el, hogy tudományos módszerekkel, tudományos alaposással kellene

ezt a falukutalást elvégezni és nyolc-hiz tanítványomat kiküldtem Kemserre, a Dráva mellé, hogy ott végezzék kutatókat, de úgy, hogy a geografiustól kezdve minden tudományág a pszichológusig képviselve legyen és egymással karöltve végezzenek vizsgálódásokat.

— Később összehívtam a Szechenyi-Körben a falukutató fiatalágot. Összintén uneg kell mondanom, keveset bírtam fölök, de — sajnos Komoly volt a kemsei társaság és a sárospataki kollégiumnak egy falukutató csoportja, bar ez az utóbbi egyoldalú munkát végezt, ami talán abból eredt, hogy csupa papnövédekék végezték a kutalást. A többinek tulajdonképpen segítelme sem volt arról, mi a falukutalás. Így-keztem irányítani, tanítani, vezetni a fiatalágot. Eközben történt, hogy Magyarly Zoltán professzor, aki a tatabi járás közigazgatásának vizsgálataival foglalkozott, tötem és Györfly professzoról tanítványokat kért, hogy segítségére legyenek munkájában és azt a közigazgatáson túli területre is kiterjessze.

— Tavaly történt az öntözési kormánybiztos felkért, hogy a Tiszafüred—Kunmadaras—Kenderes vidéket és annak tanyavilágát vizsgáljuk meg népi, táji és földrajzi szempontból. Ez a munka megkezdődött. Szándékunk volt továbbmenőn, hogy ezt a két példát megmutatva, felneveljünk fiatalágot, amelyet az ország hat-nyolc területére kiküldve, vizsgálódások elvégzésével bizzunk meg. Így az ország különböző területeiről típusképeket kaptunk volna és ezek révén helyes ítéletünk lenne az országról.

Meizler Károly: Ez mind nagyon helyes!

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: Tudom, azért csináltam! Sajnálom, hogy nem tudtam tovább foglalkozni ezzel a kérdéssel, mert kölelősségem volt elfoglalni a miniszteri széket. Tulajdonképpen csak egyetlen professzort ismerek az országban, aki szintetikusan erre a feladatra alkalmas és minden szerénykedés nélkül be kell vallanom, hogy ez az egyetlen professzor én vagyok. Sajnos, tanítványaim objektivitásomat diszkreditálták és nem tudom, hogy a történet után ezt a kutató munkát tovább folytathatom-e. A történetek után a táj- és népkutató központ eddigi szervezését nem tartom alkalmasnak a munka folytatására. Ezért is szüntettem meg a központot.

Béldi Béla: Kár volt érte!

Lehetetlen vezetől nélkül meghagyni!

Meizler Károly: Béldi csak tudja, hiszen Telegy tanítványa volt!

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: Már ismételtlen megmondtam, hogy a professzor a vizsgálónál egyik szemét behunyja, sokszor mindkét szemét! (Derűltetés.) A tájkatató-kiállítás megrendezésénél bizonyos könnyelműségeket követtem. Kis kő indult meg, elgörődött és előre nem látott utat vett.

Rajniss Ferenc: Purgly meglökte a követ!

»Svindli és humbug«

Telegy Pál gróf kultuszminiszter: Egyáltalában nem ez volt a baj. Nem tudtam résztvenni a kiállítás előkészítésében és így sok hiányosság támadt. Hiányzott belőle az, ami a legfontosabb. Nem volt benne táj — és nagyon kevés volt benne a népkutatásból. Elismerem, hogy magam is vétkes könnyelműségeket követtem el. Vállalom érte a felelősséget. Magyarly Zoltán professzor nyilatkozatában azt mondotta, hogy láttam az anyagot két nappal a kiállítás kezdése előtt. Ez a nyilatkozat nem jöbitsemű. (Zaj.) Szűgyos megállapítás, amit tesztek, de sajnos, meg kell lennem. Láttam József császár korabeli felvételeket, térképeket, megadtam a direktívákat, hogyan kell ezeket és más térképeket felhasználni, de ezeket nem tartották be. Magyarly professzornak már november 30-án, mielőtt bárki is kifogásokat emelt volna a kiállítás ellen, megmondothtam véleményemet és kifogásoltam a kiállítás irányát.

— Ami a Kereskedelmi, illetve Hitelbank dolgát illeti, az arról szóló grafikon primitív és rossz volt. Minden gyerek tudja ebben az országban, hogy ennek a két legnagyobb bankunknak az üzletkörébe tartozik az ország ingó vagyona jórészt. Hibásak voltak a feliratok is, svindli és humbug volt a felirat legfőbbje nem pedig tudományos megállapítás. Az én tudományos reputációmmal visszaéltek.

— En rajtam tetiszós frazisos nem fognak. én nem ijedek meg senkitől és engem nem ijeszthetnek meg. A kiállítást azért zártattam le, mert nem fedte azt a tudományos munkásságot, amit én a központnak adni akartam. Sajnálom, hogy a keresztyén ifjuság fegyelmire szeltem, de fegyelmiretlen az egész ország. Mindegyik vezér után kiálltanak, de ha előjönne, hogy cselekedjék, akkor rámondandák, hogy zsidóbérenci! A tanítványok engem diszkreditáltak és nem tudom, hogy ezután a családás után visszamehetek-e az egyetemre. De felmerül bennem az a gondolat is, hogy a miniszterelnöktől és a Házról megkérdezzem, alkalmas vagyok-e a kultuszminiszteri székre. (Ellenmondások.)

Rajniss Ferenc és Meizler Károly elfogadták a választ.

Meizler Károly elhalasztotta az újnapnevezett zsidókérdésről bejelentett interpellációját, **Törst Tibor** pedig törölte interpellációját.

Kiállítást?

(A parlamenti tudósítás eleje az 1-4. oldalon)

Meizler Károly (nyilas) is a Táj- és Népkutató Központ ügyében interpellált. Két Teleki Pál eselekedt — mondota —, az egyik megnyitotta a kiállítást, a másik beállította. A megnyitón azt mondotta, hogy a legszakszerűbb munka került kiállításra, továbbá, hogy ehhez a kiállításához sok köze van neki és a tanítványainak. A másik Teleki Pál pedig azt a kijelentést tette, hogy ügylőcsik, ezentúl neki is jobb lesz, ha Magyarországon helyezt az északamerikai viszonyokkal foglalkozik. (Gróf Teleki miniszter: „Azt láttam, hogy amit akartam, azt rosszul csinálták a központnál. Erre levontam a következményeket!” — Zaj a nyilasoknál.) A központ által rendezet kiállítás szépen sikerült. (Zaj, közbekiáltások a Nép padjain.) A kiállítást csak a Kereskedelmi Bank és a Hitelbank kifogásolta.

Gróf Teleki Pál közoktatásügyi miniszter válaszolt az interpellációra. Éveken keresztül dolgozott ezen a munkán, de addig senki sem törődött vele. Most azonban egyszerre annyi pártfogója akadt. Láttam, hogy falukutatással sok jóindulatú ember foglalkozik, de gyakran egyoldalúan és kevés hozzáértéssel. A központnál és a kiállításnál az összefoglaló munkára ő (Teleki) csak önmagát tartotta alkalmasnak. (Derűltség.) Az ő tanítványai később csak ártottak a központ és a kiállítás ügyének. (Meizler Beldi Bélára mutatva: „Szintén tanítvány!” — Gúnyos derűltség.) Mi, professzorok — folytatta Teleki —, vizsgák alkalmával sokszor behúnytuk mind a két szemünket. (Viharos derűltség. — Fölkiáltások: „No, Beldi!” — Megújuló derűltség minden oldalon.) A rendezésben nem tudott részt venni, ennek megvoltak a következményei. Az első ilyen következmény, hogy a kiállításból nem világított ki a kiállítás lényege és, hogy a kiállítás bizonyos hebehurgyasággal készült. (A képviselők közben türelmetlenkedtek Teleki túlhosszúra nyúlt válasza miatt.) Kérem, ez a következmény. Ha én egyszer elkezdek beszélni, akkor a professzor beszél és az nem áll meg többé. (Nagy derűltség.) Vállalom a felelősséget a kiállításért, bár nem magam rendeztem és a kiállítás anyagából sokkal jobb és instruktívabb kiállítást tudtam volna rendezni. Magyary professzor úgy nyilatkozott, hogy én láttam bizonyos térképeket és azokat jóváhagytam. Ez a megállapítás nem jöhíszemű. Amikor először láttam a kiállítást, már tettem bizonyos megjegyzéseket és egy feliratot le is vétettem. Valóban

járt nálam gróf Somssich és Lamotte is,

de az előbbi csak azt kérte, hogy a többi mellé tegyük még két könyvet, a másik pedig, hogy a bankokra vonatkozó, valóban nem tudományos grafikont cseréljék ki. — — — — — zor mellé az volt a beszéljék Rakovszky

Tibor: „A politikában is jó ez a tanács?” Jó. (Meizler Károly: „De akkor néma lesz a parlament!”) De legalább gondolkodnak.

Magyary professzor és tanítványaim visszaélték az én tudományos reputációmmal és tanítványaimnak ezért meg is mondtam, hogy ne lássam őket többé.

Ezért oszlattam fel a Táj- és Népkutató Központot és a felosztás következménye volt a kiállítás bezárása, ami egyébként is az eredetileg tervezett idő után következett be. Tanítványaim nagyon fegyelmezetlenek voltak, mint mindenki ebben az országban.

Mindenki vezér után kiabál, de ha jönne egy vezér, akkor azt mondanák, hogy zsidóbérenc.

Ezek után fölteszem még a kérdést önmagamnak és a kormányelnöknek, hogy megmaradhatok-e jelenlegi pozíciómban. (Fölkiáltások: „Csak maradjon!”) Kérem, én a magam véleményét többre becsülöm, mert az állandó, szemben a képviselőház pillanatnyi fölbuzdulásával.

Kérem a válasz tudomásulvételét, de a Ház bizalmát nem kérem.

A képviselőház a választ tudomásul vette.

A szakmunkások részére tervezett bemutatóból nőtt ki a nyilvános kiállítás

Teleki Pál gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter szerint mindenhol, egyesületekből, munkatáborokból szerettek volna vagy két-háromszáz embert összegyűjteni, közben azonban az ifjúság nagy részét fegyveres szolgálatra hívták be. A maga részéről a nyáron át nem igen foglalkozhatott az ügygel, amellyel kapcsolatban, leszögezi, mulasztásokat, vagy hibákat követett azután el, amelyek nyomán most nem is tudja elképzelhető-e folytatás. A munka vezetésére több oldalról felkészült szakemberként egyedül áll itt, tanítványai azonban a kiállítással kapcsolatban objektivitását diszkreditálták, s ezért mindenképpen ki akar kapcsolódni, Gyórfly professzor viszont egy bizonyos körben és vonatkozásban folytathatja csak a munkát. Aznap este, amikor tanítványait és munkatársait bizalmasan összehívta, igen alaposan megmondotta nekik véleményét, majd Gyórfly professzort kértem fel a további vezetésre. Ő azonban szóban és írásban előterjesztette, hogy a táj- és népkutató központot eddigi összetételében nem tartja szükségesnek fenntartani, miután a közigazgatás sem a tájjal, sem a néppel nem egyenrangú tényező. A maga részéről kikapcsolódik, Gyórfly professzor a maga munkáját a saját tanszékének keretében folytatja tovább, a központot mai formájában nem tartják fenn, ennek következtében nem marad fenn a kiállítás sem. A kiállítással kapcsolatban határozottan könnyelműség nyilatkozott meg. Az első gondolat a tanfolyam számára rendezendő kis kiállítás volt, a tanszékeken hely hiányában jelölték ki színhelyül a Károlyi-palotát. A rendezésben, sajnos, már nem tudott résztvenni s végül az elrendezett anyagból azután nem világolt ki, hogy a táj- és népkutatás a lényeg, mert éppen ebben a két irányban volt legkevesebb az anyag. A rendezésben hebeburgyaság nyilvánult meg, a közigazgatás és a statisztika erős bélyege nyomódott az anyagra, egyes felvételek a kritika szűrőjén sem mentek át. Utasításait legtöbb irányban nem követték, sőt azoknak az ellenkezőjét tették, például a József-császári felvételekkel kapcsolatban a néprajzi térképeknél. Mindennek ellenére vállalja a felelősséget. Ugyanebből az anyagból a maga részéről teljesen objektív és sokkal jobb kiállítást is tudott volna rendezni. Magyary professzor legutóbbi nyilatkozata, amely szerint intézetében látta és eszerint jóváhagyta volna a térképeket, nem jóhiszemű, ellenben meglevő, amit itt meg kíván állapítani. A kiállítás megnyitásának napjai egybeestek a belpolitikai válsággal, nem volt ideje, kiadott utasításai falra hányt borsó voltak, mire véleményét, mielőtt bárki is nála járt volna, elsőtől Magyary Zoltán professzornak mondta volt meg.

Teleki Pál gróf elmondja ezután, hogy csak november 6-án járt nála Somssich László gróf, majd Lamotte Károly jött hozzá a bankokról szóló grafikonnal kapcsolatban, amelyről már a kiállítás megnyitásakor megmondotta, hogy rossz, mert egy tudományos munkát nem a Kallós-kompassz alapján szokás megcsinálni. Részben a feliratok is hibásak voltak, ötnegyedórás séta során ezt is megmondotta a rendezőknek. Bizonyos burkolt dolgok voltak, holott a tudomány sohasem burkolt, hanem mindig nyílt és megállapít. Tanítványainak egyik csoportja tehát visszaállt tudományos reputációjára és objektivitásával, viszont egy másik csoport, amely esendben dolgozott, első ízben tökéletesen állta meg a helyét, mikor a cseh-magyar határtárgyalások alkalmával kellett szép készütséggel munkálkodni. A grófság vádjára nézve megjegyzi, hogy ez, néha talán könnyelműen, legfeljebb az ellenkező irányban befolyásolta, és engedte tanítványait nem objektív irányba fejlődni. Mindig tanította, hogy a földreform nem egyetlen kérdése az ő szakmájuknak, amely

Egyes professzorok és tanítványok inkorrekttsége miatt feloszlott a központ, így nem maradhatott fenn a kiállítás sem

sokkal többféle szempontból és vonatkozásban foglalkozik a földdel, annak adottságaival és a rajta élő néppel. El tud képzelni országrészeket, ahol teljesen a kisbirtokrendszerre mehetünk át, birtokminimummal, viszont lehetnek helyek, ahol a népesség egyéb eltartó tényezői, gyár, vagy város helyett nagybirtokra van szükség. De ezt előbb ki kell kutatni és nem a komoly kutatás előtt térképeket kiakasztani, amelyek az ellenkezőjét mutatják. Kiakasztották ezzel szemben a földművelésügyi miniszteriumnak egy ötszáz holdra lekerített térképét, amely tájrajzilag nem differenciál, a szakmájuktól eltérő premissák alapján készült, s még azt sem írták ki, hogy ezt a térképet nem ők csinálták.

Közbeszólások: Mindezt el kellett mondani!

Teleki Pál gróf kultuszminiszter elmondja, később tudta meg, hogy Gyórfly professzor már egy hónapja többé-kevésbé kivonult a központ munkájából, amely szerinte túlságosan sematikus, statisztikus és közigazgatási jellegű. Hiba volt a túlságos sietés, amit a fiataloktól nem vesz rossznéven, de a professzoroknak felrója, ha terápiát alkalmaznak akkor, amikor még diagnosztikus megállapítás sincs. A többi tanárok félrehúzódsa és mindeme jelenségek következtében oszlatták fel tehát a táj- és népkutató központot, ennek folyamánya és a következménye volt a kiállítás bezárása, és nem megfordítva. Ezekután leszögezi, hogy saját magát vétkes könnyelműséggel vádolja. A becsukással nem kell nagy hühöt csinálni, miután az eredetileg tervezett időn át mindvégig nyitva volt, ha talán jobb meggyőződése ellenére hagyta is addig nyitva. Mindezek alapján meg fogja kérdezni a Háztól és a miniszterelnöktől is: mai helyét továbbra betöltheti-e. (Zajos éljenzés és taps.) Ha nem jön a kormányválság, átrendezhette volna még a kiállítást, akkor több objektív tanulságot nyújtott volna, ezt garantálja. Tanítványaival mindig szolidaritást érzett, de ma már nem. Nem fog a maga részéről új kiállítást rendezni, mert tanítványai és Magyary kollegája részéről objektivitásának diszkreditálása után ehhez a mesterséghez nem nyúl többé. Meg kell várni majd az új vezetőembert. Kéri, magyarázatait vegye tudomásul a Ház. (Zajos taps és helyeslés.)

Rajniss Ferenc és Meizler Károly válasza után, az interpellálókkal együtt, a Ház a miniszter választát tudomásul vette.

Magyary

Allamigazgatási és Társadalmi Tanszék
Budapest, V., Egyetem tér 1-3.

archivum: 94

1938. dec 15
háza a 35-ik
tetelet.

a)

A kultuszminiszter a Táj- és Népkutató Központ megszüntetéséről

Meizler Károly intézett ezután interpellációt a kultuszminiszterhez a Táj- és Népkutató Központ új megszervezése tárgyában.

Gróf Teleki Pál kultuszminiszter az interpellációkra adott válaszában kijelentette, hogy régebben foglalkozik a nép és tájkutatás problémájával és csak akkor kapcsolódott ki a tudományos kutatásból, amikor miniszter lett.

— Sokan foglalkoznak — mondotta a miniszter — ezzel a kérdéssel, de jóírtásban csak egy professzor és ez: gróf Teleki Pál. (Taps a Ház minden oldalán.)

Tanítványaim a kiállításnál objektivitásumat diszkreditálták

és nem leszek többé abban a helyzetben, hogy magam ezt a munkát folytassam, úgy hogy nekem el is higgyék, hogy objektív vagyok. Amikor láttam, hogy mi történt, magamhoz kérttem tanítványaimat és munkatársaimat és elmondtam nekik igen alaposan a véleményemet.

Meizler Károly: Megmosta a fejüket!

Gróf Teleki Pál: Alaposan. (Derűltség.) Felkértem Györffy professzor urat — folytatta —, hogy folytassa a munkának azt a részét, amelyet tud vállalni. Ő kijelentette, hogy nem a mai keretek között kívánja folytatni a munkákat és ezért a központot nem kívánja fenntartani.

Részletesen fejtegette ezután az egész kérdést, közben derűs közbeszólások hangzottak el.

Meizler Károly rámutatott Bélyre, hogy ő is tanítvány, mire gróf Teleki Pál így válaszolt:

— Kérem, mi professzorok a vizsgáztatásnál behunyjuk az egyik szemünket! (Ujabb derűltség.)

Hangoztatta a kultuszminiszter, hogy vállalja és vállalta a felelősséget a kiállításért mindenkiért és mindenkivel szemben.

A kiállítást azért zárta be, mert a táj- és népkutató központot feloszlatta, tehát a ki-

állítás bezárása ennek folyamánya és következménye volt és nem megfordítva. Ha a keresztény ifjúság nem tud a professzorai után menni és azt csinálni, amit tanítanak, akkor ez az eredmény. Szigorra van szükség, mert ez az ország tele van fegyelmetlen emberekkel, de ha jönne egy ember, aki parancsol, akkor azt mondanák, hogy zsidóbérenc.

A Ház minden oldalán megtapsolták a kultuszminisztert és tudomásul vették válaszáát.

Mikecz Ödön személyes kérdésben szólt fel és kijelentette, hogy nem a valutaügyben jelentek meg nála képviselők, hanem egy zsidódrágitás ügyben.

A Ház ülése este fél 9 után fejeződött be.

MAGYARORSZÁG

1938 december 15 csütörtök

b)

Föld, táj- és népkutatás

Rakovszky Tibor ezután a földbirtokepolitikai javaslat benyújtása tárgyában interpellált. Részleteket olvasott fel Somssich Lászlónak az OMGE-ban tartott beszédéből, amelyekben a táj- és népkutató kiállítást támadta.

Azután felolvasta a Magyarország tegnapi számában Magyary Zoltán egyetemi tanárnak a központ bezárásával kapcsolatos nyilatkozatát. Beszéde végén kijelentette, hogy évekket ezelőtt ő megtámadta Magyary Zoltánt egy közigazgatási kérdésben, de most ebből a nyilatkozatából látja, milyen kiváló ember a professzor.

— Hogyha komoly, tudós emberek így nyilatkoznak, akkor feltétlenül dereng a hajnal ebben a kérdésben is.

Teleki Mihály gróf földművelés-